

kommer vi ikke ud af først og fremmest ved Statens Hjælp. Det er først og fremmest de enkelte Erhverv selv, der skal søge at gøre alt, hvad de kan, for at lempe sig efter de Vilkaar, som nu Verdensforholdene byder, og søge at klare sig under disse Vilkaar. Derfor har disse Kredse en Mistillid til de Folk, der først og sidst raaber paa Statens Indgreb, paa Statsforanstaltninger i den Anledning.

Men deres Modvillie næres endvidere deraf, at de Mænd, der raaber, ikke just paa bestemte Foranstaltninger, men i hvert Fald paa en Industribeskyttelse, en Industrihjælp, i Virkeligheden ikke selv kan sige, hvad det er, de ønsker. Vi hørte sikkert med stor Interesse paa den Tale, som den højtærede Ordfører for det radikale Parti (Rode) holdt i Gaar. Og da han kom til Industrikrisen, hørte vi nøje efter, om der nu ikke skulde fremkomme en Paavisning af, hvilken Vej man fra den Side ønsker vi skulde fremad. Men en saadan Paavisning udeblev fuldstændig. Det ærede Medlem Hr. Rode nævnte, at der skulde være Samarbejde mellem Erhvervene, det skulde ske ved forenede Kræfter. Og det kan være rigtigt nok, det skal vel ogsaa ske ved forenede Kræfter. Men hvis det var nok, gjaldt det jo kun om at forene Kræfterne om det Ministerium, som sidder — saa var ogsaa Kræfterne forenet, men det ønsker det ærede Medlem jo ikke. Det er altsaa ikke nok at forene Kræfterne, de Herrer maa mene, at de forenede Kræfter skal føre en anden Politik, gribe det an paa en anden Maade end den nuværende Regering. Men hvordan det fik vi ikke noget at høre om.

Det ærede Medlem Hr. Rode nævnte ogsaa, at vi skulde ind paa en Kursændring med Hensyn til denne Politik. Nu er en Kursændring selvfølgelig nødvendig, hvis man er inde paa en gal Vej. Men de, som taler om en Kursændring, bør dog ogsaa, naar de mener, at man er inde paa en gal Vej, sige os, i hvilken Retning denne Kursændring skal gaa. Det kan ikke nytte, at man ændrer en Kurs, hvis det bliver til en forkert Side. Saa selve Kursændringen er ingen Hjælp.

Derfor mener jeg at kunne sige, at skønt det ærede Medlem Hr. Rode talte længe og smukt, saa talte han saadan, at der var ingen — tror jeg, jeg tør sige —, der fik at vide, hvilken Kurs han ønskede vi skulde slaa ind paa. Men det forekommer mig, at naar man vil kritisere en Regering og vil kritisere den saa skarpt og saa længe, som det radikale Parti har gjort, saa er det paa Tide, at man selv siger, hvilke Veje

man ønsker at komme ind paa. Jeg vil derfor tillade mig at rette det Spørgsmaal: Kan vi ikke faa at vide, hvad det er for en Vej, det radikale Parti ønsker vi skal slaa ind paa? Saa kan vi drøfte, om denne Vej skulde være farbar eller ikke. Men saa længe vi ikke ved, hvad det ønsker, er det umuligt at tage Standpunkt dertil.

Jeg tror dog at kunne sige — selv om det ikke er antydnet fra det Partis Side, og selv om det kun er antydnet i ret vage Ord fra de andre Partiers Side uden for Regeringen —, at det, man vil, vel er noget i Retning af at hindre fremmede Varer i at komme ind i vort Land, og navnlig da Varer fra Lande med lav Valuta. Lad os da se paa de Følger eller i hvert Fald nogle af de Følger, en saadan Politik kunde have. Hvad er Grunden til den lave Valuta? Ja, den kan selvfølgelig have mange forskellige Grunde, men jeg tror, at en af Hovedgrundene er, at de paagældende Lande har i Tidens Løb købt flere Varer, end de har solgt, de har haft en uheldig Handelsbalance. Det er vist ikke meget galt, naar man siger, at det er en af Hovedaarsagerne. Men hvis vi nu ikke alene i vort Land, men i alle Lande slaar ind paa en Politik, der forhindrer Landene med den lave Valuta i at udføre Varer, i at sælge mere, end de køber, forhindrer vi dem saa ikke i nogen Sinde at komme ud af disse vanskelige Forhold, med andre Ord forhindrer vi ikke Verden i at komme i Lave igen? Jeg kan ikke se nogen anden Vej til at faa Verden i Lave igen, end at de, som er i Gæld, faar Lejlighed til at betale den ved at sælge mere, end de køber. Men hvis det er rigtigt — og jeg tror, det er rigtigt —, vil en Politik, som vil hindre dem i at udføre, hvis den gennemføres ikke alene fra vort Lands Side, men ogsaa fra andre Lande, sige det samme som, at vi opretholder disse ulykkelige Tilstande i Verden, og jeg tror, vi har følt, at de er til ubodelig Skade for os alle sammen.

En Følge af en saadan Politiks Sejr i Verden vil sikkert ogsaa blive, at de Lande, som har højere Valuta end vi, vil sige: Ja, men saa er det ogsaa til Skade for os, at I, som har lav Valuta, indfører Varer til os; det maa vi derfor se at forhindre, det er en illoyal Konkurrence, Undersøgning paa Grund af den lave Valuta. Jeg tror, vi alle i nogen Grad kan se, at det vilde have uhyggelige Følger, om en saadan Opfattelse skulde blive den sejrende i Verden. Det vilde være at komme af Asken i Ilden, hvis den Opfattelse blev almindelig i Europas og Verdens Politik, og derfor skal vi